

[Svend Jørgensen.]

sat til 100 kr. for enlige og 150 kr. for ægtepar, hvor man end bor i landet. Forslaget er altså på dette punkt ligelydende med ministerens oprindelige forslag i fjor. Dengang blev dette på det radikale venstres forslag ændret, hvorved en udligning mellem kommunegrupperne kunne påbegyndes, således at gruppe II og gruppe III fik forholdsvis mere, nemlig 175 kr. for ægtepar og 116 kr. for enlige i købstæderne, 190 kr. for ægtepar og 125 kr. for enlige på landet, medens gruppe I, Storkøbenhavn, fik det beløb, den højtærede socialminister havde stillet rentemodtagerne i udsigt. Udover dette foreslog vi og fik gennemført, at grundbeløbene for rentemodtagere i købstæderne og på landet som yderligere og vedvarende udligning blev forhøjet med ialt ca. 20 mill. kr. fra 1. april 1954.

Se, alt dette syntes den højtærede socialminister at have glemt, da han i september måned talte ved aldersrentemodtagernes kongres i Roskilde, hvor han ifølge „Roskilde Tidende“s referat — jeg beder om tilladelse til et citat — kun sagde:

„Vi stillede med det radikale venstre et andet forslag, der — som I ved — blev godtaget, og det betød en vis udligning.“

Dette er kun den halve sandhed. Sandheden er, at vi stillede de to nævnte forslag, som den højtærede socialminister derefter gjorde til sine uden at foretage andet end rent formelle ændringer deri. Det burde ministeren have oplyst ved den nævnte lejlighed.

Fuld udligning ville kræve ca. 100 mill. kr. Vi fik gennemført udligning for 20 mill. kr.; det er altså, hvad ministeren kalder „en vis udligning“. Man kunne så spørge: Hvorfor fremsætter ministeren i år igen sit oprindelige forslag, hvorfor fortsætter han ikke udligningen undtagen for rentemodtagerne på alderdomshjem, for hvem der foreslås et ekstraordinært lomme pengebeløb på 16, 20 og 25 kr. for enlige og 32, 40 og 50 kr. for ægtepar, efter som kommunen hører til kommunegruppe I, II eller III? Jeg tager næppe fejl, når jeg antager, at årsagen hertil er at finde i landets øjeblikkelige finansielle vanskeligheder, således at den højtærede minister har fået pålæg fra den samlede regering om, at han

kan anvende samme beløb som foreslået i folketingsåret 1953—54 eller ca. 34 mill. kr. og ikke en øre mere.

Det radikale venstre skal da under hensyn til de økonomiske forhold heller ikke stille forslag om en yderligere udligning, men vi forbeholder os at kunne vende tilbage til spørgsmålet, såfremt forholdene tillader det, og såfremt den undersøgelse, som på foranledning af folkeforsikringskommissionen nu foregår i statistisk departement, skulle vise, at der er noget at rette. Vi kan altså medvirke til, at forslaget nyder fremme, og vi er højst tilfredse med, at det ligesom i fjor tager de kronisk syge og de enlige kvinder med.

Må jeg dernæst sige et par ord vedrørende folkepensionen, et emne, som er på det nøjeste forbundet med det, vi her diskuterer. Den højtærede socialminister udtalte på det før omtalte møde i Roskilde om folkeforsikringskommissionen: vi venter alle — ikke mindst jeg — på kommissionens betænkning, og „Aldersrentebladet“ for september spørger i en overskrift: Hvem forhaler folkepensionen? Der har i den senere tid været bestræbelser i gang i kommissionen for at afgive en fælles indstilling. Det radikale venstre har i sin tid slået til lyd for en sådan indstilling omfattende 2—3 partier, men da det ikke lod til at kunne blive til noget, fremsatte vi den 18. marts i år vort eget forslag i kommissionen. Det blev offentliggjort ligesom socialdemokratiets forslag, og det vakte betydelig interesse. Det er altså ikke os, den højtærede minister har måttet vente på. Jeg ser, at „Berlingske Aftenavis“ i går bringer en sensationelt udstyret artikel med overskriften: Kommissionen kan ikke blive færdig! hvori det påstås, at socialdemokratiets repræsentant i kommissionen, det ærede medlem hr. Bundvad, har givet kommissionens øvrige medlemmer meddelelse om, at han agtede at trække sit oprindelige forslag tilbage. Denne meddelelse kender jeg ikke noget til. Den er såvidt mig bekendt ikke blevet overgivet til kommissionen. Dér er det kun meddelt, at det ærede medlem havde visse drøftelser vedrørende sit forslag med sit parti, men at disse var af formel art og ikke behøvede at tage lang tid.

Der ligger i øjeblikket 7 forslag i kommissionen. De er færdigtrykt og rede til